

Tom III
Mijakaneop Philoby.

[Faint, illegible handwritten scribble]

68. 69

Q. D. B. V.
DISSERTATIO PHILOLOGICA
SUPER PSAL-
MUM IIO.

Quam

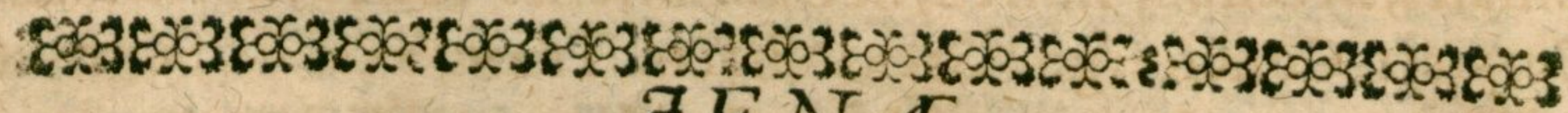
Permissu Amplissimi, & Spectatissimi Facul-
tatis Philosophicæ Senatûs

PRÆSIDE

M. JOHANNES BARTHOLOMÆO
Bechmann/

Publicæ censuræ submittet

NICOLAUS Wolwitz/
Rudolphstadio-Thuringus.

JENÆ

Typis CASPARI FREYSCHMIDII
ANNO M, DC L,

DISSEMINATIO PHILOLOGICA
SUPER PSEAL-
MUM DO.

Permittit Amphibolus & Spectabilissimus
M. JOHANNES BARTHOLOMEO

NICOLAUS
L. 2.

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל
יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל
יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל
יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל

Т Н. I.

 Vod attinet argumentum Psalmi no. de eo Judeis cum Christianis non convenit; imò inter ipsos Judaeos de eo non exiguus dissensus intercedit. Nos, ut operam compendi-ficiamus, unius atq; alterius Ebraei interpretamentum, genuinamq; & germanam hujus Psalmi mentem levi brachio tangemus.

Tb. II. Antiquissimos Rabbinos Psalmum hunc de Abrahamo explicasse, testatur R. D. Kimchi, cujus verba haec sunt; על המזמור פרשוהו רבותינו זכרו לברכה; על אברהם אבינו כשיבא להלחם עם הארבע המלכים Psalmum hunc explicant Rabbini nostri, pia memoriae de Abrahamo Patre nostro, cum exiret ad pugnandum cum quatuor Regibus; explicatio autem ejus haec: Tu es sacerdos Dei Altissimi. &c. Hisce astipulatur Rabbi Salomō Jarchi statim ab initio hujus Psalmi; רבו ינו פרשוהו באברהם אבינו ואני אפרשנו כדבריהם Rabbini nostri exponunt eum de Abrahamo Patre nostro; & ego eum sic explico.

Tb. III. Ab his dissentit R. Aben Esra, qui eum non de Abrahamo, sed Davide exponit, uti ex sequentibus liquet: נכון לפרש זה המזמור על אברהם על דברתי מלכי צדק רק ישקה על בני ציון שהיתה עיר דוד Potest hic Psalmus exponi de Abrahamo, quoad illud, secundum ordinem Melchizedek; tantummodo durum est de eo exponere vocem Zion, quae urbs Davidis fuit. Et paulò post זה המזמור תברו אחר מהמשוררים על

על דוד Hunc Psalmum composuit unus ex Cantoribus de Davide. *Et rursus subnectit* וחובר זה המזמור כאשר נשיבו אנשי דוד לאמר לא תצא עמנו במלחמה. Compositum est hoc canticum, cum jurarent Viri Davidis dicendo: Ne egrediaris nobiscum in bellum. *Cum R. Salomone facit quoq;* Kimchi *dum ad hunc Psalmum sic annotat:* והנכון לפי דרך הפשט לפרש המזמור על דוד שאמרו אחד אחד המשוררים עליו Commodè hic Psalmus secundum simplicem sive literalem sensum exponi potest de Davide, quem quidam ex Cantoribus de eo dixit.

Tb. IV. Sed neutram interpretationem textui analogam esse, certo certius est. Quòd enim Psalmus hic nec de Abrahamo, nec de Davide; sed de Christo agat, clara & omni exceptione majora Novi Testamenti loca satis evincunt. Nos ut paucis testimoniis rem obsignemus, unum atq; alterum adscribamus. Principem autem locum tenet locus Matth 22. v. 44. 45. 46. ubi ipse Salvator noster ex Psalmo hoc juratos suos adversarios, Phariseos, confundit, quando sic argumentatur: Si Messias est Filius Davidis, eum Dominum appellare non potest, Sed appellavit Dominum. E. Non est Filius Davidis. Ex quo videre licet, etiam illo tempore Psalmum hunc à Judæis non aliter, quàm de Messia intellectum fuisse; Aliàs enim Christo respondere & consequens negare potuissent. Jungamus Christo Petrum, qui itidem canticum hoc in prima concione Act. 2 v. 34. 35. de Christo interpretatur. In vestigia Petri pedes quoq; ponit Paulus, uti videre est ex 1. Cor. 15. v. 25. Idem confirmat Epistola ad Ebræos, quæ probatur a, quòd Christus verus Deus & Sacerdos noster sit, etiam ex hoc Psalmo argumenta depromit; uti luculenter ex c. 1. v. 13. c. 7. v. 17 patescit.

Tb. V. Ac.

Th. V. Accedit insuper, quod hoc Psalmo ejusmodi Rex describatur, qui non solum Rex, sed etiam Sacerdos fuit; id quod in Davidem quadrare, nemo, cui sanum synciput, adserere conabitur. Refragatur denique huic sententiae Judaeorum, quod Rex quem Psalmus noster delineat, ad dexteram Dei sedere ejusque regnum in aeternum duraturum fore, dicatur; quod utrumque de Davide affirmare temerarium & alienum esset.

Th. VI. Manet igitur, quod Psalmi nostri argumentum ad neminem alium, quam ad Christum referri debeat. Et hanc ipsam opinionem Veterum quorundam Rabbino- rum fuisse, colligere est ex verbis R. Joden, cujus testimo- nium Munsterus super hunc Psalmum adducit: Ille autem in nomine Rabbi Hija super Psalmum 17, sic scribit: אמר לעתיד לבא הקדוש ברוך הוא מושיב למלך המשיח: לומר לעתיד לבא משיח יושב למלכותו. Faturum est, ut Deus sanctus & benedictus collocet Regem Messiam ad dexte- ram suam: sicut dictum est: Dixit Dominus Domino meo &c. Idem Munsterus allegat R. Isaac Arama, cujus verba super Genesin haec sunt: לא מצינו אדם ונביא שיתנבא ילידתו קודם ילידת אביו ואמו כי אם משיח צדקני ולזה רמז מרחם משחר לך מל ילדותך רוצה לומר קודם שיבוא רחם יולדתך נתנבא ילודתך ולזה רמז לפני שמש יניח שמו כי אפילו קודם בריאת השמש היה חזק וקיים שמו של משיחנו והיה יושב בימין האלוהה הוא שאמר שב לומיני i.e. Nō invenimus homi- nem, etiam Prophetam, cujus prophetata sit nativitas ante nativitatem Patris & matris suae, nisi Messiam, justitiam nostram: ideo indicavit: A vulva ex aurora tibi ros nativitatis tuae: hoc est, antequam crearetur vulva genetricis tuae, prophetata fuit nativitas tua. Et huc pertinet illud: Ante solem propagatur nomen

A 3

ejus,

eius, quoniam antequam crearetur sol, subsistens & firmum erat nomen Messiae nostri, fuitque sedens ad dexteram Dei, & hoc est, quod dicit: Sede ad dexteram meam. Quae explicatio quamvis in omnibus approbanda non sit, luculentissime tamen ostendit, hunc Psalmum ab antiquissimis Rabbini de Messia expositum fuisse.

Tb. VII. Sed manus de argumento tollenda. Accingamur ad ipsum Psalmum, qui commodè in quatuor membra disparti potest; quorum primum de persona & regno Christi. Secundum de sacerdotio; Tertium de victoria & quartum denique de passione & resurrectione eius agit.

v.1. Tb. VIII. Refert autem primo versiculo David verba Dei Patris ad filium, quibus eum ad considendum secum & conregnandum invitatur: נאם יהוה לארני. Dixit Dominus, inquit, Domino meo. Per יהוה autem Patrem, per ארני verò Filium ex stylo scriptura designat, ubi, quum Pater & filius eius incarnatus simul conjunguntur, ille Deus; hic Dominus appellari solet. Quo de consulantur loca. 1. Cor. 8. v. 6. 2. Cor. 1. v. 3. Eph. 6. v. 23. Col. 1. v. 2. 1. Thes. 1. v. 1.

Tb. IX. Chaldaeus Interpres eleganter hac verba transtulit: אמר יי במימרה. Dixit Dominus verbo suo. Quid autem per voculam מימרה sibi velit, in proclivi non est. Multos eosque magna eruditionis viros, inveniri, qui priscos illos paraphrastas Messiam intelligere adferunt, extra dubitationis aleam positum est, qua sententia si cui arridet, ille huic ex multis adjungat locum El. 45. v. 17. ישראל יתבריק במימרה דיי פורקן עלמיה. Et Hof. c. 1. v. 7. ועל רבירי יהודה ארחם ואפרקנון. Et domui Judae miserebor, redimamque eos in verbo Domini Dei eorum. Nos nostram
jam

jam hanc controversiam facere nolumus. Consule, si lubet, concinnè de hac vocula differentem Dominum D. Gl. f. sium, Patronum & matruelem meum Patris loco obervandum.

Tb. X. Quid autem Pater Filio dixit? Hoc nempe: Sede ad dexteram meam. Ebr. שב לימיני R. Abel. Esra hac verba sic exponit: הטעם לומיני כי הימין עושה חיל והנה הטעם לא תצא עמנו למלחמה כי ימין השם תלחם בעבורך והוא ישיר אוביך שתרמסם: Sensus est, quia dextera facit virtutem, & ecce sensus est: Ne egrediaris nobiscum in bellum, nam dextera Dei pugnabit pro te; ille ponet inimicos tuos scabellum pedum tuorum & illi venient ad te & conculcabis eos. Ad eundem ferè modum exponit quoq; R. D. Kimchi שב לימיני כמו שכתוב כי אז יצא ה לפניך כלומר שב והיה בהכטחה לימיני כי תעזרך ולא אשקיט ער אשית אוביך הדום רגליך. Sede ad dexteram meam; sicut scriptum est; quia tunc egredietur Dominus coram te, q. d. sede & sis in fiducia in dextera mea; quia dextera mea opem tibi feret, & non quiescam: donec ponam inimicos scabellum pedum tuorum. Sed quia hæc interpretationes fundamento de Davide suprâ rejecto nituntur, meritò eas hinc exulare jubemus.

Tb. XI. Nos meliorem hujus versiculi habemus Interpretem, Divum nempe Paulum, qui hac verba de Christo, ejusq; immensa majestate & dominio interpretatur 1. Cor. 15. v. 25. Eph. 1. v. 20. Hebr. 1. v. 3. Videtur autem similitudo desumpta à consuetudine Regum, qui ad dexteram eos, quos summò honore ornare cupiebant, collocabant Vide. 1. Reg. 2. v. 19. Pergit autem Vates, eodem versu & quia ex hac sessione Christi ad dexteram Patris sequitur hostium miseria

miseria & triumphatoris gloria, subjicit: Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum i. e. planè tibi subjecero omnes hostes, etiam ipsam mortem, nõ secus ac illa, que pedibus possumus conculcare: que itidem pbrasis suos natales prisca illi consuetudini debet, quã Victores illorum, quos devicerant, colla conculcabant, de quo apud Josuam legere est c. 10. 24. Cedrenus in Compendio Historiarum, Michaelem Balbum de Thoma hoc pacto exegisse læsæ Majestatis pœnas scribit his verbis: Thomam arreptum com pedibus Imperatori tradiderunt. Is morem, qui jam pridem Imperatoribus placuerat, receptusq; consuetudine erat, primo omnium servans, porrectum in pavimentum jacere jussit, cervicem ejus pedibus suis conculcavit. Sic Sapor Persarum Rex Imperatorem Valerianum in bello victum, vincitum circumduxit, & quoties equum conscendere vellet, ejus dorso pro scabello usus fuit. Coelius lib. Antiq. 18. c. 18.

Th. XII. Claudam hunc versum, si prius paucula devocula γ adjecero; De illa autem notatu dignum, quod non semper tempus præteritum determinet & futurum excludat, sed sæpius indeterminatè accipiatur, ita ut sequens tempus omne includatur: ac proinde per semper, vel nunquam oratio exponenda; illud in affirmativis, hoc in negativis prædicationibus, ut benè notat Theologus de Ecclesia meritisimus Dominus D. Glassius in Gram. Sac. lib. III. tract. V. can. 12. Sensus igitur hujus propositionis talis est: Sede semper & in perpetuum ad dexteram meam, & regna etiam tempore difficillimo. Sed propter adũ ad versum secundũ.

v. 2 Th. XI. In illo autem David velut admirandus, quum in spiritu videt, quomodo Christus sedens ad dexteram Patris sui, regnum suum administraturus sit, suo Regi hisq; verbis gratulatur: מטה עין ושלח יתוה מציון

Scipio

Scipionem roboris tui emittet Jehova Sione i.e. Regnum tuum potentissimum emittet ex Judaa, ubi illud incipiet & inde in omnes terrae partes propagabitur. Vocem enim מַטָּה pro מַדְבָּר, signum sc. pro re signata more suo ponit. Et hac hujus versiculi genuina & germana interpretatio est. Restat, ut brevibus etiam Judaorum sententiam videamus. Diversimodè autem voculas מַטָּה עוֹן illi exponunt. Rabbi Aben Esra per עוֹן & מַטָּה interpretatur & talem sensum, elicit: הַעוֹן וְהַכֹּחַ יֵצֵא מִצִּיּוֹן Robur & virtus egredietur ex Sion: Bona quidem interpretatio, sed mala est accommodatio R. Salomon archi, qui hunc Psalmum de Abrabamo ut supra dictum, intelligendum asserit, eas per מַטָּה עוֹן exponit; Sic autem ad hunc Psalmum annotat: כִּשְׁתָּשׁוּב מִן הַמְּלַחְמָה וְאֲנָשִׁיךָ עֵינִיפִים וְרוּרִפִּים וְשָׁלַח לְךָ יְיָ אֵת מַלְכֵי צָדֵק מֶלֶךְ שָׁלֵם לְהוֹצִיא לְחַבְּסֵי וְיִין Sed hanc expositionem à textu alienissimam esse, nemo non videt.

Th. XIV. Progreditur autem Vates noster eod. v. & acclamat qs. suo Regi Messia: דָּדָה בְּקֶרֶב אֹיְבֵיךָ Dominare in medio inimicorum tuorum: Mens ipsius hac est: Quum igitur satis habeas virium, O Rex Ecclesie, ad subjugandos tuos hostes, age, quæso, exere tuos vires, irruere in hostes tuos, strenue & fortiter in medio eorum dominare. Et ad eundem quoq; modum explicat hac verba, R. D. Kimchi דָּדָה בְּקֶרֶב אֹיְבֵיךָ לְמַשׁוֹל Dominare in medio tuorum inimicorum, ne timeas ab illis. R. Salomon: דָּדָה בְּקֶרֶב אֹיְבֵיךָ לְפַטְחֵךְ Dominare in bello, in medio inimicorum tuorum securè & absq; omni timore.

Th. XV. Pervenimus nunc ad enodationem versiculi tertij, in quo, antequam in genuinum ejus sensum inquiremus, tr. a excutienda veniunt. Et i. quidem, quia verba עִמָּךְ נִרְבַּר LXX. per μετὰ σὺ ἢ ἀρχῆ, Vulgata verò per: Tecum principium reddunt; de germano eorum sensu. In-

B

ter-

terpretes in varia sententiarum divorticula eunt. Pontificii Doctores valdè sudant, ut ostendant, hasce versiones cum textu originali concordare; Et in specie Bellarminus ait, verba hac sic exponi posse: Tecum est principium primum omnium rerum, quia tu es in Patre & Pater in te. Sed huic expositioni nihil vel parum inesse mentis, quis non videt? Prestet igitur Ultriq; versioni patrocinium Bellarminus, quātum velit, utramq; tamen à vero Veritatis Ebraeae tramite deviāsse, Graecumq; pro עמך populus tuus. עמך Tecum & pro נרבות נרוב forsan legisse, huiusq; vestigia Vulgatum subsequutum, in propatulo est.

Th. XVI. Optimè igitur verba עמך נרבות exponuntur per populum spontaneitatum: Id quod calculo suo approbat Chaldaica paraphrasis, quae ita reddit: עמך ירבות ישראל המתנרבין לאורותא ביום אנחותא קרבא i.e. populus tuus, domus Israel, qui incumbunt legi in die concertationis praelii tui. Et eodemf. rē modo exponunt Rabbini ut ex verbis R. Aben Esra & R. Kimchii patet. Sic enim annotat ad hunc locum Aben Esra: יהנרבו להלחם בבעבורך spontè se, scil. Israelitæ, prote ad pugnandum offerent.

Th. XVII. Duobus hisce vocabulis subnectuntur sequentia: ביום חילך כזררי קדש. Quae verba Interpretes etiam non uno modo convertunt. LXX. reddunt ita: ἐν ἡμέραις δυνάμεως σου ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου. LXX. accedit Vulgatus sic vertens: In die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum. R. D. Kimchi ad hunc modū explanat: ביום שעשית חיל להלחם בהם באו עמך אליך בנרבות כזררי קדש כירושלובם שהוא הדרת קדש שנקראת אדמת קדש והדרת ענין הדרתו ופניו והדרתו לשון רבים מן הדרתו i.e. In die, quo fecisti virtutes pugnando, in illo die venerunt populus tuus ad te

te in sacrificio spontaneo in decoribus sanctitatis, nempe in Jerusalem, nam ipsa decor est sanctitatis, & dicitur terra sanctitatis & *הדרה* significationem decoris & elegantiae habet, & *הדרה* pluralis numeri est ex *הדר*, qui a multis modis illa est pulchra seu elegans. Sed quia Psalmus hic, ut supra dictum, de nullo alio, quam de Messia agit, ideò merito hanc explicationem repudiamus. Quinam autem *ו* horum verborum, ut *ו* totius versiculi genuinus sensus sit, paulò post dicetur.

Th. XVIII. Quod deniq. III ultima hujus versiculi verba, quae haec: *מרחם משחר לך טל ידרתך* attinet, etiam illa prima fronte aliquo modo obscura esse videntur. Rabbini, ut ex Kimchio patet, ita exponunt: Et dies ille, quo tu egressus es ex utero, ille dies est tibi aurora; quare est tibi aurora? quia sicut tempore matutino nascitur ros, ita tibi tempore nativitatis tuae obtigit benedictio. Verba Kimchi adscribam: *יום שיצאת מרחם ונולדת אותו השחר לך הורה כלל לטובתך ואותו טל ידרתך אותו הטל שירר כשנולדת לך היה מבטן יצאת למלכות וטל ברכה לך היה באותו השחר* LXX. vertunt h. m. *ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφοῦ ἐγέννησά σε.* Vulg. Ex utero ante Luciferum genui te; quasi in Ebraeo esset *מרחם משחר ידרתך* vocibus duabus *טל* in exilium ire iussis. Mala utriusq. interpretatio, ut omnibus, qui fontes adire possunt, patet. Et hoc ipsum Patres, ut *ו* Papaeos ad id interpretamenti proleclavit, ut haec verba de aeterna *ו* divina Christi generatione exposuerint, fulcra in oculis *ו* *מרחם משחר* quarentes; quarum illam intimam Dei essentiam, ex qua Christus genitus; hanc verò aeternitatem Christi denotare contendunt. Per Luciferum autem alii solem, alii stellas, alii angelos intelligunt, quo de vide inter alios SA in h. Ps. Sed inepta est haec Bellarmini explicatio, quam originario textui non magis aptaveris; quàm fronti ocreas, aut tibiis galeam.

Th. XIX. Nos cum Sixtino Amama in Antibarb. bibl. l. 3. p. 800. simplicissimum sensum totius versus hunc esse putamus: Populus tuus erit populus spontaneitatum s. summe spontaneus, in die exercitus tui illo tempore, quo exercitum tuum, i.e. Apostolos & alios Evangelii praecones in orbem terrarum emittes, in ornatibus sanctitatis, i.e. Vitae sanctitate, Ex utero aurorae tibi erit ros natorum tuorum, h.e. filii tui, credentes, tanquam ros tibi nascentur, veluti ex aurora tanquam utero Sicut ros ex aurora, i.e. aere matutino veluti ex utero nascitur in guttas innumeras dispersus, ita electi tui ex praedicatione Evangelii, maximo tibi numero nascentur.

Th. XX. Haecenus Christum Regem vidimus, nunc vero Sacerdotem & Pontificem videamus. Describitur autem ille seq. v. נשבע יהוה ורא ינחם אתה כהן לעולם. על דברתי מלכי צדק מן תצא הכהונה. R. Salomon ad illa ita annotat: ממך תצא הכהונה והמרכור. Ex te, puta Abrahamo, egredietur sacerdotium & Regnum. R. Aben Ezra vocula כהן exponit per משרת qn. ait: כהן משרת וכן ובני דוד כהנים. Sacerdos minister est, & sic etiam filii Davidis Sacerdotes fuerunt. Verba על דברתי מלכי צדק. hoc modo explanat: ואתה תקח המעשר כאשר לקח מלכי צדק מאברהם. Tu accipies decimas, sicut accepit Melchizedek ab Abrahamo. Et addit: ויד דברתי נוסף ופירו על דברתי Et jod דברתי paragogicum est, & idem est, ac secundum ordinem. Ad eundem modum etiam exponit R. Kimchi: אתה כהן מלך ונגיד כמו ובני דוד כהנים היו ואמר לעולם כי שאול לא היה מלך לעולם על דברתי מלכי צדק ולמה בחרתי מלך לעולם על דבר שאתה מלך i.e. Tui Sacerdos i.e. Rex & princeps, sicut etiam filii Davidis fuerunt principes.

cipes. *Et dicit. In æternum; quia Saul non fuit Rex in æternum secundum ordinem Melchizedek; quare autem elegi te, ut sis Rex in æternum? propterea, quia es Rex justus: Et addit, jod in מלכי & דברתי est paragogicum. Idem innuit R. Mose, quando teste AbenEira ita ait: בעבור שאתה מלך צדק כמו ויהי דוד עושה משפט: וצדק דכר i.e. propterea tu Rex justus eris, sicut etiam David judicium & justitiam omnibus fecit. Sed quia hæc interpretationes fundamentis de Abrahamo & Davide supra explosis, nituntur, merito quoque eas rejicimus. Agit igitur David h. v. de sacerdotio Christi & ostendit, quod illud immutabile & æternum sit; quodque Pater Christum solenni juramento Sacerdotem constituerit, ipsique quasi dixerit: Tu es Sacerdos, nec mutabo tuum sacerdotium, sicut mutavi sacerdotium Aaronis, sed illud in æternum manebit. Quomodo autem Christi sacerdotium sit perpetuum, nemo melius, quam Divus Paulus Ebr. 10. explicuit, quod evolve-
re potes.*

*Th. XXI. Et huc usque in eo fuit Propheta, ut probaret, quomodo Christus Rex & Propheta à Patre constitu-
tus sit; nunc progreditur & ostendit quoque, quomodo Regi-
um suum officium administret. Dominus inquit, ad de-
teram tuam. Ebr. ארני ער ימינך. Hic opera pretium esse
videtur, paucula de vocis ימין Dextera significatione
prelibare. Tribuitur a. illa sæpissime Deo per αὐθιγα-
παιαν & tunc i. summam ipsius potentiam denotat. Exod.
15. v. 6. Psal. 118. v. 15. Psal. 139. v. 10. Deinde denotat etiam æqua-
litatem dignitatis gloriæ & potentia, quam significationem
suprà v. 1. vidimus. Et. III. denique significat promptissimum
Dei, quo periclitantibus succurrit, patrocinium. Unde ob
diversas voculae hujus significationes in diversas quoque,
quantum ad hunc locum, Autores abeunt sententias. Fla-*

cuius part. i. clav. script. pag. 230. ut & quidam alii in posteriore significato usurpant & talem sensum horum verborum faciunt: Dominus tibi pugnanti & periclitanti succurret, cæsis & oppressis tuis adversariis. Cui sententia ascribitur quoque R. Aben Esra, quando sic exponit: השם עוזר ימיניך ומחץ ביום אפיו מלכיהם Dominus auxiliator dextera tuæ conteret Reges in die iræ suæ. Similiter quoque R. Salomon exponit: אדוני אשר היה על ימיניך במלחמה Dominus, qui tibi erit à dextera tua in bello. Et paulò post. יהוה תמיד על ימיניך להושיעך Deus semper erit ad dexteram tuam, ut te adjuvet. Suo quisque fruatur iudicio; Nos simplicissimam & tutissimam sententiam esse opinamur, si e modo, quo v. i. expositum fuit, hoc quoque loco exponatur: Dominus ille & verus Deus ad dexteram tuam exaltatus est; Ille, licet multi Reges contra ipsum conspirarint, tamen, quia à dextris Patris sedet & sic divinam potentiam & virtute potitur, conteret & confringet eos in die iræ suæ. Et hoc ipsum tam certum est, ac si jam esset factum, quomodo prophetico more præteritum loco futuri ponitur.

v. 6. Th. XXI. Pergit autem Psalter & aliis quoque Christi hostibus, præsertim capitali adversario, Diabolus qui est, exitium cominatur. Iudicium, inquit, exercebit in gentes, compleus corporibus sc. hinc inde campum i. e. Non secus ac victor, vindice gladio hostiles copias ad mortem mittet, ut passim in campis prostrata cadavera jaceant. Quod autem hic verus & simplicissimus horum verborum sensus sit, egregie confirmat Chaldeus, dum ita vertit: מלי ארעה גושטי רשועין קטירין i. e. Implebit terram cadaveribus Impiorum, qui interfecti fuerunt. Confirmat idem quoque R. D. Kimchi, dum v. hunc his explanat verbis: ועשה דין ומשפט בגוים ער שמקו המלחמה מלא גויות

גוֹוֹרָא כְּלוּם פְּנִיִּים מִיָּמִים Vsq̄ adeo sumet suppli-
cium à gentibus, ut locum illum, ubi prælium est ge-
stum, totum repleverit cadaveribus; *Et rectè ait: Cor-
pora nihil aliud esse, quam cadavera mortuorum.* R.
Kimchii *vestigia subsequitur* R. Aben Efra *quando ait: כִּן
הוּא יֵדִין בְּגוֹיִם אֲשֶׁר הוּא מֵרָא גּוֹוֹת שִׁישׁ לוֹ צַבָּא
רַב הוּא יַעֲשֶׂה דִּין בְּגוֹיִם.* *Quæ interpretationes omnes
eò collineant, ut cruentam & acerbissimam hostium stragem
designent. Meritò autem atro lapillo notanda Vulgata ver-
sio, quæ hæc verba malè transtulit: Implebit ruinas; dece-
pta vocula πῶμα, quam LXX. habent, quæ non tantum rui-
nam, sed etiam id, quod cadit, nempe cadaver, denotare
solet.*

*Tb. XXIII. Quod autem attinet duo vocabula, quæ
in hoc versiculo occurrunt, רֵשׁ נֵמְפֶּה, & רַבָּה, de iis inter
ipsos Judeos, non exigua est differitas. Quidam, ut ex R.
Salomone patet, restringunt ea ad tempora Regis Hiskie
& ad cruentam Sennacheribis stragem. Per רֵשׁ אֲוֶם
Ipsam Sennacheribum: Per רַבָּה אֶרֶץ verò urbem maxi-
mam, Ninive, intelligunt. Verba Ebræa hæc sunt: כִּימִי חֹקִי הוּוֹ
בְּנֵךְ יֵדִין בְּאוֹכְלוֹסֵי סִנְחָרִיב קְבוּץ פְּנִיִּים מִיָּמִים וַיִּמְחַץ
בְּסִנְחָרִיב שֶׁהוּא רֵאשֵׁה שֶׁלִּנְנוּה וַאֲשׁוּרֵהוּ אֶרֶץ רַבָּה
Rabbi Salomon intelligit de Pharaone & hæc accommodat
verba, quæ leguntur Habacuc cap. 3. v. 1. מַחֲצֵת רֵאשׁ מִבֵּית
Fregisti caput è domo improbi, caput Pharaonis, qui fuit
caput & princeps in terra magna. Alii vocem רַבָּה Nomen
proprium & nationale esse filiorum Ammon asserunt, ut R.
D. Kimchi testatur, qn. dicit: וַיִּשׁ מִפְּרִשִׁים רַבָּה רַבָּת בְּנֵי
Sunt, qui interpre-
tantur רַבָּה civitatem filiorum Ammon, & de illo prælio,
quod nempe propè illam urbem gestum, hic versus loquitur.
Ad eund.*

Ad eund. modum exponit quoq; R. Mose teste AbenEsra: *Rabbi Mose dicit, quod רבת sit urbs filiorum Ammon.*

Th. XXIV. Sed quia omnes hæc interpretationes falso nituntur fundamento, eas merito exulare iubemus. Clarius Ebraea exprimit Kimchius, dum sic exponit: מהץ עד ארץ ראשים רבים וראש שם כלל ורבה גם כן כמו בסוד קדושים; Et רוב ibi est pluralis numeri: sic etiam vox רבה pluralis numeri est; sicut Plal 89. etiam dicitur: In coetu sanctorum multorum.

Th. XXV. Vulgata vertit hoc modo: Coquassabit capita in terra multorum. Chaldeus: מחא רובי מרכיא עד ארעה: Percussit capita Regum super terra multa. Quibus interpretationibus, quia optime cum texto originali congruunt, nos quoq; subscribimus.

*Th. XXVI. Versum ultimum deniq; quod attinet, & qui-
v. 7. dem priora ejus verba, מנחל בדרך ישתה, illa à Rabbinis diversimode exponuntur. R. Salomon de Nilo, fluvio Ægypti intelligit. Sic enim annotat ad h. v. בדרך הנהר מנחל הליכתו היתה ארצו שותה ולא הית צריכה למי גשמים. Alii de Jordane exponunt, & accommodant huc versiculum 25. c. 27. Esaiæ: Sicut ap. citatum R. Sal. legere est: אשר מנחל בדרך היה שותה שנתפאר ששתו אוכלוטי ממי הוורדן R. D. Kimchius de sanguine vulneratorum exponit. הפול חללים עד מפום נביות. Chaldeus reddidit h. m. שהלך נהל מרמם. Sed nullam ex hæcenus adductis textui analogam esse, inpropatulo est. Optime g. de passione Christi, que aliàs bibitioni confertur, explicari potest. Vide Dr. D. Glassium Rhet. Sac. p. 257. Posteriora autè hujus versu verba quod cõcernit, ea sic exponit Kimchi: עלכן כשנצח כל אויבך הרים ראש על כלם. Verum nos ut precedentia; sic etiam ultima hæc verba de Christo intelligimus & talem facimus sensum; Propterea exaltabit ipse caput in resurrectione nempe & ascensione ad cælos, & tanquam victor fortissimus, de omnibus suis hostibus triumphabit.*

F I N I S.

01 A 6640

ULB Halle 3
003 108 309

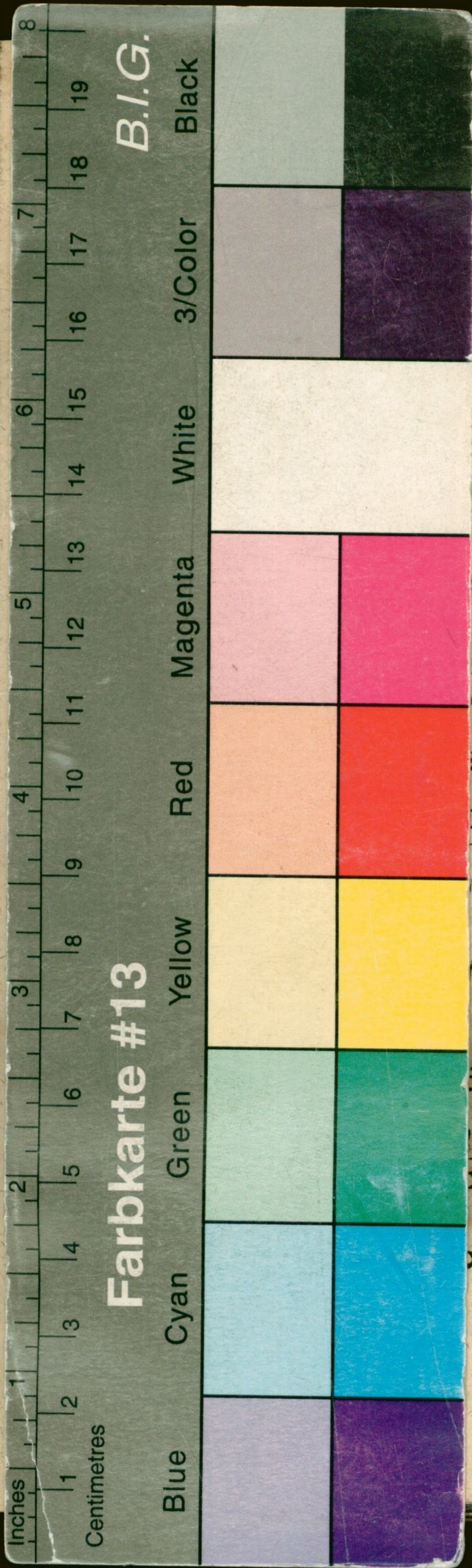

Sb.

VD 17

68. 69

B. V.
PHILOGICA
PSAL-
M IIQ.

am
, & Spectatissimi Facul-
phicæ Senatûs

RESIDE
BARTHOLOMÆO
mann/

sur & submittet
US Wolwitz/
dio-Thuringus.

ENÆ
I FREYSCHMIDI
M, DC L,